

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

ARREST

**nr. 237.575 van 7 maart 2017
in de zaak A. 217.012/IX-8712**

In zake: Nancy DE VOGELAERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Abbeloos
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Sint-Gillislaan 117
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 september 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de algemeen directeur van het departement Onderwijs en Vorming van de Vlaamse overheid van 24 juli 2015 waarbij het mandaat van Nancy De Vogelaere als afdelingshoofd met ingang van 1 augustus 2015 wordt beëindigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de verzoekende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 februari 2017.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is aanvankelijk adjunct van de directeur bij het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

3.2. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 wordt binnen het Vlaams ministerie van Onderwijs en Vorming het intern verzelfstandigd agentschap voor Onderwijscommunicatie opgericht. Ook het departement Onderwijs en Vorming, het Onderwijsdienstencentrum Leerplichtonderwijs en het

Onderwijsdienstencentrum Hoger Onderwijs en Volwassenenonderwijs maken op dat ogenblik deel uit van het voornoemde ministerie.

3.3. Met ingang van 1 mei 2012 wordt verzoekster aangesteld in de mandaatfunctie (N-1) van afdelingshoofd van de afdeling Informatie en Communicatie van het agentschap voor Onderwijscommunicatie.

3.4. Op 20 september 2013 keurt de Vlaamse Regering een conceptnota goed betreffende een “[b]eperking van het aantal entiteiten bij de Vlaamse administratie”. Daarin wordt er onder meer voor geopteerd dat de taken van het agentschap voor Onderwijscommunicatie – op dat ogenblik bestaande uit de afdeling Informatie en Communicatie, de Canon-cultuurcel, KlasCement, Klasse en een stafdienst – worden overgenomen door andere entiteiten van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming.

3.5. Op 21 maart 2014 beslist de Vlaamse Regering het agentschap voor Onderwijscommunicatie met ingang van 1 april 2014 op te heffen en het personeel van dit agentschap, waaronder verzoekster, vanaf de laatstgenoemde datum over te dragen aan het departement Onderwijs en Vorming.

Luidens artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 ‘houdende de overdracht van personeelsleden van het Agentschap voor Onderwijscommunicatie aan het Departement Onderwijs en Vorming’ worden de statutaire personeelsleden van het agentschap voor Onderwijscommunicatie die zijn vermeld in bijlage 1 bij dit besluit, overgedragen aan het departement Onderwijs en Vorming met behoud van, onder meer, hun hoedanigheid en hun graad. Voorts is bepaald dat de toewijzing op grond van dit besluit niet wordt beschouwd als een nieuwe benoeming en dat ze geen afbreuk doet aan de statutaire rechten.

De bedoelde bijlage vermeldt verzoekster met haar graad van afdelingshoofd.

3.6. Op 10 juni 2014 wordt binnen het departement Onderwijs en Vorming een integratieproject opgestart en wordt voor dit project een stuurgroep *ad hoc* samengesteld, waarvan verzoekster deel uitmaakt.

Deze stuurgroep legt op 11 maart 2015 haar conclusies neer. Daarin wordt ervan uitgegaan dat ‘Informatie en Communicatie’, ‘Canon’ en ‘KlasCement’ een nieuwe afdeling zullen vormen.

3.7. Op 12 en 13 maart 2015 heeft verzoekster vakantieverlof. Vanaf 16 maart 2015 is zij afwezig wegens ziekte.

3.8. Op de personeelsvergadering van 20 maart 2015 wordt onder meer de *sub* 3.6 bedoelde, nieuwe afdeling binnen het departement Onderwijs en Vorming aangekondigd.

3.9. Op 7 mei 2015 neemt de secretaris-generaal van het departement Onderwijs en Vorming een besluit ‘tot vaststelling van het organogram van het Departement Onderwijs en Vorming’.

Luidens artikel 1, § 1, van dit besluit bestaat het departement Onderwijs en Vorming uit de volgende afdelingen: 1° Stafdiensten O&V; 2° Strategische Beleidsondersteuning; 3° Communicatie (de entiteit waaronder ‘Informatie en Communicatie’ is ondergebracht); 4° Beleid Onderwijspersoneel; 5° Basisonderwijs en Deeltijds Kunstonderwijs; 6° Secundair Onderwijs en Leerlingenbegeleiding; 7° Hoger Onderwijs en Volwassenenonderwijs; 8° Horizontaal Beleid; 9° Managementondersteunende Diensten.

Artikel 2 van hetzelfde besluit bepaalt dat deze entiteiten worden geleid door een managementfunctie van niveau N-1.

3.10. In de tussentijd wordt tussen het departement Onderwijs en Vorming en verzoekster overleg gepleegd over haar mogelijke mutatie naar de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (hierna: VDAB).

Een meningsverschil tussen het departement en de voornoemde dienst over het definitieve, dan wel tijdelijke karakter van die mutatie, leidt volgens de verwerende partij ertoe dat er geen oplossing komt.

3.11. Met een brief van 24 juli 2015 deelt de algemeen directeur van het departement Onderwijs en Vorming aan verzoekster mee dat haar mandaat van afdelingshoofd met ingang van 1 augustus 2015 wordt beëindigd en dat zij overeenkomstig artikel V 46, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 ‘houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid’ (hierna: het Vlaams personeelsstatuut) gedurende maximaal twaalf maanden het salaris van haar mandaatgraad zal behouden tot er een passende nieuwe aanstelling wordt gevonden.

Verzoekster onderkent hierin de bestreden beslissing.

3.12. Op 14 augustus 2015 wordt de vacature van afdelingshoofd van de nieuwe afdeling Communicatie van het departement Onderwijs en Vorming bekendgemaakt.

3.13. Op 21 september 2015 dient verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een voltijdse loopbaanonderbreking voor de periode van 1 januari 2016 tot 31 december 2016.

Op 5 oktober 2015 keurt de secretaris-generaal deze aanvraag goed.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord een exceptie van ontontvankelijkheid van het beroep op, die zij ontleent aan het ontbreken van het rechtens vereiste actuele belang bij het beroep.

Zij betoogt dat verzoekster haar aanvraag van 21 september 2015 tot het verkrijgen van een loopbaanonderbreking, die op 5 oktober 2015 door de secretaris-generaal werd ingewilligd, slechts kon doen “vanuit een rang A1 of A2, maar niet vanuit een rang A2A, graad afdelingshoofd”. Luidens artikel V 42, § 2, van het Vlaams personeelsstatuut kunnen titularissen van een management- of projectleidersfunctie van niveau N-1 immers slechts de daarin opgesomde langdurige verloven genieten. De door verzoekster opgenomen loopbaanonderbreking behoort daar niet bij. Volgens de verwerende partij heeft verzoekster, door zonder meer een loopbaanonderbreking aan te vragen en te verkrijgen, haar belang bij haar beroep verloren, aangezien zij deze loopbaanonderbreking niet kon verkrijgen in haar graad van afdelingshoofd.

Volgens de verwerende partij blijkt de aanvaarding door verzoekster van de beëindiging van haar mandaat overigens ook uit het feitenrelaas, namelijk uit haar houding sinds 11 maart 2015 en uit de door haarzelf nagestreefde en uiteindelijk mislukte definitieve mutatie naar de VDAB.

Beoordeling

5. Het feit dat verzoekster na het nemen van de bestreden beslissing een loopbaanonderbreking heeft aangevraagd die zij volgens de in het Vlaams personeelsstatuut vastgestelde voorwaarden slechts kon verkrijgen omdat zij niet langer het mandaat van afdelingshoofd bekleedde, ontnemt haar niet het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van die beslissing tot beëindiging van haar

mandaat. Uit niets blijkt immers dat zij in het geval van een vernietiging van de bestreden beslissing haar loopbaanonderbreking niet zou kunnen stopzetten ten einde haar mandaat van afdelingshoofd weer op te nemen. Uit haar aanvraag van een loopbaanonderbreking kan dan ook niet worden afgeleid dat verzoekster geen belangstelling meer zou hebben voor het mandaat dat door de bestreden beslissing werd beëindigd.

Ook de omstandigheid dat verzoekster sedert 11 maart 2015 afwezig is gebleven en een mutatie naar de VDAB genegen zou zijn geweest, impliceert niet dat zij geacht moet worden de beëindiging van haar mandaat te hebben aanvaard en doet geen afbreuk aan haar actueel belang bij het voorliggende beroep.

6. De exceptie is niet gegrond.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

7. Verzoekster voert in het eerste middel de schending aan van de formelemotiveringsplicht, zoals bepaald in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’.

Zij betoogt dat de bestreden beslissing beperkt is tot de mededeling dat haar mandaat van afdelingshoofd met ingang van 1 augustus 2015 wordt beëindigd en dat zij conform artikel V 46, § 3, van het Vlaams personeelsstatuut gedurende maximaal twaalf maanden het salaris van haar mandaatgraad zal behouden tot er een passende nieuwe aanstelling wordt gevonden. Er wordt evenwel niet vermeld op welke juridische grondslag de beëindiging van haar mandaat is gesteund en in het bijzonder wordt niet aangegeven welke van de diverse “stopzettingsmogelijkheden” waarin is voorzien in artikel V 46, § 1, eerste lid, 1° tot 3°, van het Vlaams personeelsstatuut, aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt.

Volgens verzoekster vermeldt de bestreden beslissing evenmin een feitelijke grondslag voor de stopzetting van haar mandaat. Zo is er geen sprake van “een onvoldoende”, noch van enig verzoek van harentwege, noch bevat de bestreden beslissing een referentie aan een concreet juridisch feit of stuk waaruit zou mogen worden afgeleid dat de betrekking afgeschaft is. Volgens verzoekster kan niet worden verwezen naar de afschaffing van het intern verzelfstandigd agentschap voor Onderwijscommunicatie en de “inkanteling” van deze dienst in het departement Onderwijs en Vorming, aangezien deze reeds werden doorgevoerd met ingang van 1 april 2014, waarna zij als afdelingshoofd van de afdeling Informatie en Communicatie bleef fungeren in de schoot van het departement.

8. De verwerende partij antwoordt dat verzoekster wel degelijk weet dat de beëindiging van haar mandaat van afdelingshoofd van de afdeling Informatie en Communicatie, die deel uitmaakte van het agentschap voor Onderwijscommunicatie, een gevolg is van de wijze van “inkanteling” van dit agentschap in het departement Onderwijs en Vorming, na het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 waarbij dit agentschap werd opgeheven. Dat hier toepassing werd gemaakt van artikel V 46, § 1, eerste lid, 3°, van het Vlaams personeelsstatuut – een beëindiging van het mandaat om organisatorische redenen – is verzoekster bekend, aangezien zij deel uitmaakte van de stuurgroep *ad hoc* die werd opgericht in het kader van het integratieproject. De verwerende partij wijst er in dit verband op dat het departementaal managementcomité op 11 maart 2015 mede op basis van de eigen en goedgekeurde voorstellen van verzoekster de grondslag legde voor de oprichting van een nieuwe afdeling Communicatie binnen het departement Onderwijs en Vorming. Op dat ogenblik stond volgens de verwerende partij reeds vast dat de vroegere afdeling Informatie en Communicatie, de Canon-cultuurcel en KlasCement één enkele nieuwe afdeling zouden gaan vormen en dat dit zou worden bekendgemaakt op de personeelsvergadering van 20 maart 2015. De verwerende partij wijst erop dat op die personeelsvergadering over de “inkanteling” werd gecommuniceerd en de nieuwe afdeling met haar nieuwe, bijkomende opdrachten werd aangekondigd. Volgens de

verwerende partij had verzoekster kennis of kon zij, via het departementaal intranet, kennis nemen van alle desbetreffende stukken.

Dat verzoekster onmiddellijk na de vergadering van het departementaal managementcomité zich ervan bewust was dat het om een nieuwe afdeling binnen het departement Onderwijs en Vorming zou gaan, dat zij hiervan niet ambtshalve het afdelingshoofd kon zijn en dat de beëindiging van haar mandaat er zat aan te komen, blijkt volgens de verwerende partij uit het feit dat zij op 12 en 13 maart 2015 jaarlijks verlof nam, dat werd gevolgd door ziekteverlof, alsook uit het feit dat de secretaris-generaal reeds op 25 maart 2015 werd gecontacteerd door de adviseur van verzoekster en er op dat ogenblik al sprake was van een eventuele mutatie en ten slotte ook uit het feit dat zij op 28 mei 2015 haar bureau op eigen initiatief heeft ontruimd.

9. In haar laatste memorie laat de verwerende partij nog gelden dat de opheffing van de afdeling Informatie en Communicatie en haar vervanging door een nieuwe afdeling met een wezenlijk verschillende inhoud, zoals geformaliseerd in het besluit van de secretaris-generaal van het departement Onderwijs en Vorming van 7 mei 2015, de organisatorische redenen vormden voor de beëindiging van het mandaat van verzoekster. Die beëindiging vloeit dus niet voort uit het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 dat het intern verzelfstandigd agentschap voor Onderwijscommunicatie heeft opgeheven. Volgens de verwerende partij is verzoekster ook nog na 1 april 2014 afdelingshoofd gebleven en kon of diende zij dat te blijven zolang haar afdeling onveranderd bleef bestaan.

De verwerende partij benadrukt dat haar stelling is dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en ook voorafgaandelijk aan die te verwachten beslissing kende, aangezien zij, gelet op haar betrokkenheid bij het wordingsproces, kennis ervan had dat een nieuwe afdeling werd gecreëerd met een beduidend andere, meer omvangrijke inhoud dan de afdeling waarvan zij afdelingshoofd was, en dat beduidend verschillende competenties werden vereist van een afdelingshoofd van deze nieuwe afdeling.

Beoordeling

10. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ verplichten het bestuur ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan zijn bestuurshandeling ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het vereiste dat de motivering afdoende moet zijn, houdt in dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

11. In dit geval vermeldt de brief van de verwerende partij van 24 juli 2015 waarin de bestreden beslissing is uiteengezet, slechts dat het mandaat van verzoekster als afdelingshoofd met ingang van 1 augustus 2015 wordt beëindigd en dat zij “[c]onform het Vlaams Personeelsstatuut artikel V 46 § 3 [...] gedurende maximaal 12 maanden [haar] salaris van [haar] mandaatgraad [zal] behouden, dit tot er een passende nieuwe aanstelling gevonden wordt”.

12. Artikel V 46, § 3, van het Vlaams personeelsstatuut, waaraan de bestreden beslissing aldus refereert, luidt:

“In de overgangsperiode tot een nieuwe passende aanstelling behoudt de titularis in de gevallen van § 1, 3°, en van § 1, tweede lid, gedurende maximaal 12 maanden zijn salaris van de mandaatgraad, ten laste van de entiteit van herkomst.

In de gevallen vermeld in § 1, 1° en 2°, en § 2 en in de gevallen vermeld in § 1, 3°, en § 1, tweede lid vanaf de 13de maand, indien binnen de 12 maanden geen andere mandaatfunctie gevonden wordt, wordt de titularis bezoldigd binnen het middenkader in de graad van hoofdadviseur overeenkomstig artikel V 43, § 1.”

Artikel V 46, § 1, van het Vlaams personeelsstatuut luidt:

“Onverminderd de definitief vastgestelde beroepsongeschiktheid, vermeld in artikel XI 8, § 1, wordt de dienstaanwijzing in een mandaatgraad van afdelingshoofd en projectleider beëindigd:

1° bij een onvoldoende;

2° op verzoek van de betrokkene zelf;

3° om organisatorische redenen bij afschaffing van de betrekking.

De dienstaanwijzing in een mandaatgraad van afdelingshoofd en projectleider kan beëindigd worden na telkens 6 jaar.”

13. Uit de brief van de verwerende partij van 24 juli 2015, gelezen in samenhang met de zo-even aangehaalde statutaire bepalingen, kon verzoekster met zekerheid afleiden dat tot de beëindiging van haar mandaat van afdelingshoofd werd beslist om “organisatorische redenen bij afschaffing van de betrekking”, dit is de reden van beëindiging van het mandaat bedoeld in artikel V 46, § 1, eerste lid, 3°, van het Vlaams personeelsstatuut. In het geval van een toepassing van artikel V 46, § 1, eerste lid, 1° of 2°, zou er immers overeenkomstig artikel V 46, § 3, geen sprake zijn van een behoud van het salaris van de mandaatgraad gedurende maximaal 12 maanden. Een toepassing van artikel V 46, § 1, tweede lid, kon dan weer niet aan de orde zijn omdat verzoeksters mandaat pas is ingegaan op 1 mei 2012.

Aldus laat de aan verzoekster ter kennis gebrachte motivering van de bestreden beslissing geen twijfel bestaan over de juridische grondslag die door de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing werd beoogd, ook al wordt die grondslag niet uitdrukkelijk vermeld.

Voor zover verzoekster in het middel laat gelden dat er “niet [wordt] vermeld op welke juridische grondslag de mandaatsbeëindiging doorgevoerd wordt” heeft zij dan ook geen belang bij deze grief.

14. Verzoekster laat evenwel evenzeer gelden dat er “geen feitelijke grondslag voor de stopzetting van het mandaat [wordt] opgegeven” en dat “de

bestreden beslissing geen enkele referentie aan een concreet juridisch feit of stuk [omvat] waaruit afgeleid zou mogen worden dat de betrekking afgeschaft is”.

De afschaffing van verzoeksters betrekking heeft plaatsgevonden bij de opheffing van het intern verzelfstandigd agentschap voor Onderwijscommunicatie. De betrekking van afdelingshoofd die verzoekster bekleedde, was immers gesitueerd aan het hoofd van de afdeling Informatie en Communicatie van dit agentschap. Door de opheffing van dit agentschap hebben ook de voornoemde afdeling en de daarin gesitueerde betrekkingen, waaronder die van verzoekster, opgehouden te bestaan. Dit neemt niet weg dat verzoekster krachtens artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 ‘houdende de overdracht van personeelsleden van het Agentschap voor Onderwijscommunicatie aan het Departement Onderwijs en Vorming’ met behoud van haar hoedanigheid en graad is overgedragen aan het departement Onderwijs en Vorming, teneinde aldaar, desgevallend, een met haar hoedanigheid en graad overeenstemmende betrekking te bekleden. Wanneer meer dan een jaar later bij besluit van de secretaris-generaal van het departement Onderwijs en Vorming een nieuw organogram van dit departement wordt vastgesteld waaruit blijkt dat de taken van de eerder opgeheven afdeling Informatie en Communicatie feitelijk worden ondergebracht in een nieuwe afdeling Communicatie waarin ook nog andere entiteiten zijn “ingekanteld”, kan niet worden aangenomen dat “organisatorische redenen bij afschaffing van de betrekking” aan de grondslag zouden liggen van de beëindiging van verzoeksters mandaat. Die afschaffing heeft immers al veel eerder plaatsgevonden en door ter gelegenheid daarvan te bepalen dat verzoekster als overgedragen personeelslid haar hoedanigheid en graad van afdelingshoofd behoudt, heeft de Vlaamse Regering impliciet, maar zeker, aangegeven dat ze als zodanig geen reden oplevert die de beëindiging van het mandaat van afdelingshoofd kan rechtvaardigen.

Bijgevolg kan de afschaffing van verzoeksters betrekking geen draagkrachtig motief van de bestreden beslissing zijn.

15. Waar de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat “een nieuwe afdeling werd gecreëerd [...] met een beduidend andere, meer omvangrijke inhoud [dan] de afdeling waarvan [verzoekster] het afdelingshoofd was en waarin deze afdeling als het ware opging enerzijds en met beduidend verschillende competenties, vereist voor een afdelingshoofd van deze nieuwe afdeling anderzijds”, geeft zij overigens aan dat niet de afschaffing van verzoeksters betrekking aan de grondslag van de bestreden beslissing ligt, maar veeleer overwegingen met betrekking tot de competenties vereist voor de leiding van de nieuwe afdeling en – impliciet – het niet-beantwoorden van verzoekster daaraan.

Daargelaten dat deze overwegingen niet uit de bestreden beslissing blijken, zodat niet kan worden aangenomen dat ze daadwerkelijk aan de grondslag ervan liggen, moet worden vastgesteld dat ze zelfs vreemd zijn aan de ingeroepen rechtsgrond van artikel V 46, § 1, eerste lid, 3°, van het Vlaams personeelsstatuut.

16. De omstandigheid dat verzoekster kennis had, zoals de verwerende partij beweert, van de totstandkoming van de nieuwe structuur, betekent bovendien nog niet dat zij ook kennis had van enige reden waarom zij in deze structuur haar hoedanigheid en graad van afdelingshoofd niet zou kunnen valoriseren, laat staan niet zou kunnen behouden.

17. De bestreden beslissing vermeldt dan ook geen afdoende motivering.

Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de algemeen directeur van het departement Onderwijs en Vorming van de Vlaamse overheid van 24 juli

**2015 waarbij het mandaat van Nancy De Vogelaere als afdelingshoofd met
ingang van 1 augustus 2015 wordt beëindigd.**

**2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot
nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegings-
vergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verzoekende partij.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 maart 2017,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter
Bruno Seutin,	staatsraad
Bert Thys,	staatsraad
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren